سلطان جان کلیوال ۲۰۱۸/۰۵/۱۹

روژه یوه ستره مبارزه ده

روژه د اسلام د دین له پنځو اصلونو نه یو اصل دی، یو فرضی عبادت دی، یوه سخته آزموینه ده او د دی ټول تر څنګ یوه ستره او درنه مبارزه، جګړه او ځان جوړونه هم ده.

زمونږ عقیدتی او اروایی پوهنه مونږ ته دا را په ګوته کوی چی د هر عاقل او په ذهنی لحاظ د سالم انسان په وجود کی څلور نفسانی قواوی وجود لری نومونه یی دادی:

۱ـ اماره قوه (نفس اماره)
۲ـ ربامه قوه (نفس ربامه)
۳ـ الهامیه قوه (نفس ملهمه)
۴ـ اطمنانیه قوه (نفس مطمئنه)

په پورته څلورو قواو کی یواځی لومړۍ شمیره قوه چی نفس اماره ورته وایی هسی یوه سرکشه، بی لاری، یاغی او د شیطانی صفاتو را پارونکی او روزونکی قوه ده چی د انسان په وجود کی قهر، غضب، کرکی ، ویری، بی حوصله ګی، بی ایمانی، بی حیایی، بی شرمی، شومتوب، زجر،آزار او په سلګونو دارنګه نوروصفاتو ته چی نورو انسانان ته د کړاوونو د را پیدا کیدو سبب ګرځی او د ظلم، استبداد او تیری د اعمالو د تر سره کولو د پاره لاری پرانزی، تقویه کوی او د ژوند په هر ګام کی انسان دی ته را بولی چی د نورو د پاره د کړاو او آزار لاملونه را منځ ته کړی او نور د غم او ماتم سره مخامخ کاندی.

که یو انسان په دی بری ونه مومی چی خپل وجود کی د دی سرکشی قوی دزیاتیدو مخنیوی وکړی، نو بیا دا قوه په یوی نا علاجه ناروغی اوړی او له همدی بنه انسان څخه یوه داسی بده بلا جوړوی چی د ژوندیو موجوداتو په ټول تاریخ کی یی نمونه نشی پیدا کیدلی. د دی ادعا د ثبوت د پاره د مشخص مثال راوړلو ته ځکه اړتیا نشته چی د بشری ټولنی د ټول تاریخ لویه برخه د همدی قوی له تاثیرڅخه ډکه ده او د میلیونو لویو او وړو جنګونو او د دی جنګونو په اثر د تباهیو ټول مسؤلیت د هماغو انسانانو په غاړه دی چی دا قوه وربandی غالبه پاتی شویده.

په انسان کی نوری دری قواوی ټل په دی تکل کی دی چی د دی سرکشی قوی د زیاتیدو مخنیوی وکړی. ربامه قوه یا نفس ربامه، د انسان په وجود کی یوه اصلاحی قوه ده. دا قوه ټل زیار کاږی چی د انسان د ماغ د بنه فکر کولو لوری ته و هڅوی او د انسان اراده د حق ویلو او په حقونو باندی د پوهیدلو لوری ته را وګرزوی. برسیره

ارسال مقالات: info@arianafghanistan.com و یا spineghar@gmail.com

پردی دا قوه وظیفه لری چی د حقونو د د پیژندلو د پاره انسانی ذهن د حدودو او بریدونو پیژندنی ته متوجه کاندی او پری نږدی چی د دی حدودو نه تیری او تجاوز وشی.

د انسان په وجود کی د ربامه قوی (نفس ربامه) تقویه د دی لامل کرځی چی الهامیه قوه (نفس ملهمه) قوه پیاوړی شی او انسان ته د دی زمینه برابره کاندی د حق سره پیوند او ارتباط و مومی. کله چی د حق سره د انسان پیوند را منځ ته شی نو همدلته دی چی د هغه په وجود کی د اماره قوی (نفس اماره) ځای یو ه بله قوه چی اطمنانیه قوه (نفس مطمئنه) ورته وای نیسی، او په دی توګه انسان ته د دی زمینه برابروی چی د حق سره وصل شی او د هستی اصلی منبع و پیژنی. کله چی انسان د هستی اصلی منبع و پیژندله نو بیا د ظلم د لاری نه چی د انسانی ژوندانه تعادل او انتظام له منځه وړی، د حق لاری ته چی د هستی د اصلی منبع پیژندنه ده را ګرځی او د سعادت په لوری پر مخ ګامونه اخلی.

اوس به وګورو چی په منطقی لحاظ روژه د حق سره د وصلت د قوی (نفس مطمئنه) په پیاوړتیا کی څومره ونډه لری او د یوه هسی عبادت په بڼه چی د اماره قوی (نفس آماره) سره د مبارزی د پاره د اسلام په مقدس او مکمل دین کی فرض شویدی په کومه طریقه مؤثریت میندلی شی؟

روژه یوا ځی د خوړلو او څکلو نه د پرهیز او په ټاکل شوی وخت کی د ځان ژغورنه، نه ده. بلکی د ټولو شیطانی اعمالو سره د یوی هسی جګړی او مبارزی اعلان دی چی د انسان د بدن هر غړی څه چی حتی هره حجره پکی برخه لری او په ټولو خبیثو او شیطانی خصایصو باندی د حق له مورچی څخه نابود ونکی او ماتونکی ګزارونه کیږی.
په دی ستره جګړه کی یواځی خوله، چی نوربدن ته د خوړلو او څکلو له لاری قوت او انرژی ور رسوی برخه نه لری، بلکی د بدن دواړه پښی پکی تر ټولو لویه برخه لری او هلته به نور وجود نه وړی چی اماره قوه هلته د بدن وړل غواړی، لاسونه به هسی حرکت نه کوی چی په بدن کی د اماره قوی د زیاتوالی سر مرسته وکړی، سترګی به هغه شی ته نه ګوری چی د نفس اماره د خوښی سبب کیږی، غوږونه به هغه څه نه اوری چی د شیطانی عمل د پاره د انسان د بدن نور غړی را ولمسوی، ژبه به هسی کلمات نه استعمالوی چی په اوریدو سره یی په بدن کی د اماره قوی د په خوله خندا راشی او په همدی توګه ذهن به په هغه څه نه مصروفیږی چی د خبیثه خصایلو په تقویه کیدو سره د بدن په نورو غړو کی د دی ستری مبارزی سنګر د ماتی سره مخامخ شی. که چیری د انسان د وجود ټول غړی لکه څنګه چی د درد، غم او خوشالی په شیبو کی یو د بل سره ملګرتیا او اتفاق لری، د روژی په نیولو او د شیطانی سر کشیو سره د مبارزی او جګړی په میدان کی هم یو تر بله سره په پوره یووالی کی له واحد سنګر په دی شیطانی قواو د صبر او حوصلی مرمی و چلوی نو بیا په دی کی څه شک نه پاتی کیږی چی بری به د همدی بدن د غړو په برخه وی او دا انسانی وجود به په دواړو جهانونو کی د خوښی او بریاو سره مخ وی. که مو همداسی روژه و نیوله نو ښه او مکمله روژه مو نیولی، مبارک مو شه. او که مو د بدن هر غړی د شیطانی قوی غوښتنی ته تسلیم شو ښه روژه مو نه ده نیولی او د خوښیو امید لرل هم ورنه شی کیدای. د عبادت په ځای مو عادت تر سره کړی او د مبارزی پر ځای مو د شیطان په وړاندی د تسلیمی ګونډه وهلی ده. ټول دی الله ج ورنه وژغوری او ټولو ته دی په دی مبارزه کی بری ور په برخه شی. آمین.